ꝙ nõ fuit iſte ſimõ q̃ crucis martiri
um ꝑtulit. ſꝫ fuit alius fili⁹ cleophe
Qḋ etiã euſebius ceſarieñ i ſua cro
nica teſtat̃ Itẽ Iſi. ⁊ Beda in ſuis
cronicis Nã Iſido. ⁊ euſebi⁹ quod
prius dixerãt poſtmodum in chro
nicis correxerũt Qḋ patꝫ ꝑ bedã
q̃ ſe hoc ſẽſiſſe redarguit in ſuis re
tractionibus Uſuardus q̃qꝫ i ſuo
martirilogio idem teſtatur

De ſãcto quĩtino

Quintin⁹ genẽ nobil' ⁊ ciuis
roman⁹ ad vrbẽ ambiañ.
veniẽs et m̃lta miracula fa
ciẽs iuſſu maximiani a p̃fecto capit̃
⁊ vſqꝫ ad defectũ cedẽtiũ verbera
tus carcer̃ mãcipat̃. Sed ſoluẽte
eũ ãgelo in mediã vrbeꝫ iuit et ibi
ꝑplo p̃dicauit Uñ iteꝝ captus et i
eculeo vſqꝫ ad corruptionẽ venaꝝ
diſtẽt⁹ neruis q̃ꝫ crudis duriſſime
ceſus oleũ. picẽ adipeꝫ feruẽtiſſimũ
tolerauit et cũ p̃ſideꝫ derideret. ira
tus calceꝫ acetũ et ſinapiũ i os ei⁹
ꝓiecit. Sed cũ adhuc immobilis
permaneret et apud neromanduꝫ
adduct⁹ fuiſſꝫ duos clauos a capi
te vſqꝫ ad crura. ⁊ .x. iter vngulas
et carnẽ infigens. tandẽ eũ decolla
ri fecit. Cui⁹ corp⁹ in flumẽ ꝓiectũ
cũ ꝑ .lv. annos latuiſſet. a quadã
matrona nobili romana ita reꝑtũ
eſt Nam cũ aſſidue orationi vaca
ret nocte ab angelo monita ad ca/
ſtꝝ neromanduꝫ ꝓperare iubet̃. vt
tali loco corpus ſc̃ti quitini req̃rẽt
et honorifice ſepeliret. Cũ ergo ad
locũ p̃dictũ cũ multo comitatu ve
niſſet ⁊ orõnem ibidem effunderet
corpus ſancti quitini incorruptum
et redolens ſuꝑ fluuium enatauit.
Quod ſepiliens ꝓ ſepulture bene
ficio lumẽ oculorũ recepit ⁊ ibideꝫ
edificata eccia. ad ꝓpria remeauit.

De nomine

Euſtachius d̾r ab eu quod ẽ
bonũ et ſtachis qḋ eſt fortu.
na Inde euſtachius. q. bõ fortuna

De ſancto euſtachio

Euſtachius antea placid⁹
vocabatur. Hic erat mgr̃
militum traiani imꝑatoris
Erat aũt operibus mie. valde aſſi
du⁹ ſꝫ tñ idolorũ cultor Habebat
aũt diugẽ ritus eiuſdẽ et mie exiſtẽ
tem duoſqꝫ filios ꝓcreauit q̃s iux
ta ſui magnificẽtiã magnifice edu/
cari fecit Et qꝛ opib⁹ miſericordie
ſedulus inſiſtebat ad viã veritatis
meruit illuſtrari. Quadam die cuꝫ
venationi inſiſteret gregem ceruo/
rum reꝑperit. inter quos vnuꝫ cete
ris precioſiorem et maiorem cõſpe
xit. Qui ab aliorum ſocietate diſce
dens in ſiluam vaſtioreꝫ proſiliuit
alĳs militibus circa ceruos reliq̃s
occupatis placidus hunc toto ni/
ſu inſequebatur et ipſum capẽ nite
batur. Quem cum totis viribus
inſequeretur. tandem ceruus ſuper
quandam rupis altitudinem cõicẽ
dit et placidus appropians. quali
ter capi poſſet. animo ſedul⁹ reuol
uebat Qui cum ceruum diligenter
conſideraret. vidit inter cornua ei⁹
formam ſancte crucis ſupra ſol' cla
ritatem fulgentem et ymagineꝫ cri
ſti qui per os cerui ſicut olim ꝑ aſi
nam balaam ſic ei locutus ẽ dicẽs.
O placide quid me inſequẽris Ego
tui gratia in hoc animali tibi appa
rui. Ego ſum chriſtus quẽ tu igno

rans colis. Elemoſine tue corā me
aſcenderunt ⁊ ob hoc veni ꝑ hunc
quē venabaris ceruū vt ego te ipꝫ
venarer Alij tñ dicunt ꝙ ipſa ima
go q̄ int̄ cornua cerui apparuit hec
ꝟba ꝓtulit. Hec audiēs Placiꝰ
nimio timore correptus ꝺ equo in
terrā decidit ⁊ poſt vnaꝫ horā ad
ſe rediens de t̄ra ſurrexit et ait Re
uela m̄ quis es tu qui m̄ loqueris.
⁊ credaꝫ in te Et chriſtꝰ Ego Pla
cide ſum chriſtus qui celū ⁊ terraꝫ
creaui. q̄ lucē oriri feci ⁊ a tenebris
diuiſi Qui tp̄a ⁊ dies ⁊ annos cō/
ſtitui q̄ hominē ꝺ limo terre forma
ui. q̄ ꝓpter ſaluteꝫ hoīs in terris in
carne apparui. q̄ crucifixus ⁊ ſepul
tus tertia die ſurrexi Hec audiens
placiꝰ iteꝝ in terrā decidens ait.
Credo dn̄e quia tu es q̄ oīa feciſti
et q̄ errātes ꝯuertis Cui dn̄s dixit
Si credis vade ad ep̄m ciuitatis ⁊
baptiſari facias te. Cui placidus.
Uis dn̄e vt hec eadem vxori mee
et filijs nunciē vt et ipſi in te credāt
Cui dn̄s. Renūcia illis vt et ipi pa
riter tecū mundent̄. Tu quoqꝫ die
craſtina huc venias. vt tibi rurſus
appaream ⁊ que futura ſunt pleniꝰ
tibi pandam Cū ergo domū veniſ
ſet et in lecto vxori hoc renunciaſſꝫ
Exclamauit vxor. d. Domine mi ⁊
ego illum tranſacta nocte vidi dicē
tem mihi Cras tu et vir tuus ⁊ filij
ad me venietl. Et nūc cognoui q̄m
ipſe eſt chriſtꝰ. Perrexerūt igit̄ me
dia nocte ad ep̄m rome q̄ eos cum
magno gaudio baptiſauit ⁊ placi/
dū vocauit euſtachiū. et vxorē the
oſpitam. et filios eius agapituꝫ et
theoſpitū Mane facto Euſtachius
ſicut prius ad venationē ꝓceſſit et
ꝓpe locuꝫ veniens milites ſuos q̄ſi
ſub obtentu inueſtigande venatio/
nis diſpſit. ſtans qꝫ in loco ꝓxime vi/
ſionis formā aſpexit. cadens qꝫ in
faciem ſuā dixit. Supplico tibi dn̄e
vt māifeſtes q̄ ꝓmiſeras ſeruo tuo
Cui dominꝰ Beatꝰ es Euſtachi q̄
accepiſti lauacruꝫ gratie mee quia
modo diabolū ſuperaſti. mō euꝫ q̄
te deceperat cōculcaſti. mō appare
bit fides tua. Dyabolꝰ enim eo ꝙ
ipꝫ reliqueris ꝯtra te ſeuere arma/
tur. Oportet te ergo multa ſuſtinē
vt accipias coronā victorie. Opor
tet te multa pati vt de alta ſec̄li va
nitate humilieris et rurſus in ſpūa/
libus diuitijs exalteris Tu ergo ne
deficias. nec ad gloriā priſtinaꝫ re
ſpicias. qꝛ per tentationeꝫ oportet
te alterū Job demōſtrari. Sed cū
humiliatꝰ fueris veniam ad te et in
gloriā priſtinā r̄ſtituā te. Dic ergo
ſi modo tentationem vis accipere.
aut in fine vite. Dicit ei Euſtachiꝰ
Dn̄e ſi ita fieri oꝫ mō nobis tenta
tionē accedē iube. ſꝫ virtutē patien
tie tribue Cui dn̄s Conſtans eſto
quia gratia mea cuſtodiet aīas ve
ſtras. Hic qꝫ dn̄s in celos aſcendit
et Euſtachius domuꝫ rediens hec
vxori ſue nunciauit. Poſt paucos
igit̄ dies mors peſtifera cūctos ſer
uos et ancillas ipſius inuaſit et vni
uerſos occidit. Deinde poſt aliq̄d
tp̄us omnes equi et oīa eiꝰ pecora
ſubito interierunt Quidam autem
ſceleſti eius depredatiōem vidētes
⁊ ꝑ noctē in domū eiꝰ irruētes cun
cta que repperierunt aſportarunt ⁊
totā domū auro et argēto et rebꝰ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

alijs ſpoliarunt ⁊ ipſe cū vxore ſua
⁊ filijs gr̄as agens nocte nudꝰ au/
fugit. Qui ruborē verētes egiptuz
pergebant. tota qꝫ eiꝰ poſſeſſio per
rapinā malorum ad nihilum eſt re/
dacta. Rex autez totus qꝫ ſenatus
pro magiſtromilitum tamſtrennuo
multū dolebāt eo ꝙ nullū de eo in
diciū repiri poterat Cuz vͦo iter a/
gerēt appropinq̄uerunt mari Et in
ueniētes nauim. ſup eā nauigaē ce/
perūt. Uidēs āt dn̄s nauis vxorē
Euſtachij ꝙ eēt pulcra nimis. ipſā
plurimū hr̄e deſiderauit Cuz vero
trāſfretaſſet. naulū ab eo exigebat.
Illis vͦo nō hn̄tibꝰ vn̄ ſoluerēt iuſ/
ſit ꝑ naulo detineri vxorē. volēs il
lā ſecū hr̄e Q̄d vt Euſtach̄ audiuit
nullatenus aſſētire voluit. Diu ve
ro eo contradicente innuit dominꝰ
nautis ſuis. vt eum in mare precipi
tarent vt vxorem ſuam habere poſ
ſet Q̄d cū Euſtachiꝰ ꝯperiſſet vxo
rem eis triſtis reliq̄t ⁊ duos infan/
tes accipiens ⁊ ingemiſcēs ibat. d.
Ue mihi ⁊ vobis qꝛ mater veſtra
alienigene marito tradita ē Perue
niensqꝫ ad quēdā fluuiū ꝓpt̄ aqua
rum abundantiā nō audebat cum
duobus filijs ꝑtranſire ſed vno cir
ca fluuiū r̄licto. alterꝝ trāſportabat
Qui cū fluuium tranſuadaſſet. illū
infantem quem baiulauerat ſuper
terram poſuit et accipiendum aliū
feſtinauit. Cum autem circa mediū
fluminis peruēiſſet ecce lupus conci
tus venit ⁊ infantē quē depoſuerat
rapiens i ſiluas aufugit Qui de eo
deſperans ad aliū feſtinabat Sed
cū abiret. leo aduenit et alterū filiū
rapiens abijt. vnde eum inſequi nō
valens cū eēt i medio flumis cepit
plangere ⁊ capillos ſuos euellē vo
lens ſe in aquaz ꝓijcere niſi ipm̄ di
uina ꝓuidentia cōtinuiſſet. Paſto
res autē vidētes leonē puerū viuū
portantē. eū cū canibꝰ inſecuti ſunt
Per diuinā āt diſpēſationē leo pu/
erū abijciens receſſit Quidā quoqꝫ
aratores pꝰ lupū iclamātes ipꝫ de
eiꝰ faucibus incolumem liberarūt.
Utriqꝫ vͦo. ſ. paſtores ⁊ aratores
de vno vico fuerūt ⁊ penes ſe pue.
ros nutrierūt Hec vͦo Euſtachius
neſciebat ſed merēs et plorās ibat
. d. Ue m̄ q̄a prius vt arbor polle/
bam. ſꝫ mō penitꝰ ſuz nudatꝰ Heu
me. qꝛ mltitudine militūz circūdari
ſolebā ſed nūc ſolꝰ remanēs nec fili
os ſū ꝯceſſus hr̄e Memini dn̄e te m̄
dixiſſe qꝛ oportꝫ te tentari ſic̄ Job
Sed ecce plus aliquid i me fieri vi/
deo. Ille enim etſi poſſeſſionibꝰ nu
datꝰ fuerit tam̄ habuit ſtercus ſup
quo ſedere potuit. mihi autē nl ho
rum remanſit Ille amicos ſibi com
patientes habuit. Ego immites fe
ras habui que filios meos rapue/
runt. Illi vxor eſt relicta a me vero
ablata. Da requiem dn̄e tribulati
onibꝰ meis. et pone cuſtodiam ori
meo Ne declinet cor meum in vͣba
malicie ⁊ eijciar a facie tua Et hoc
dicens cū lacrimis ad quēdā vicū
abijt et data mercede ſibi agros il
lorū hominum p. xv. annos cuſtodi
uit. Filij āt eius in altero vico edu
cati ſunt. nec ſe eē fratres eē ſciebāt
Dominus autē vxorem Euſtachij
conſeruauit Nec illā ille alienigena
cognouit. ſed potius eam intactaz
dimittens vitā finiuit. Imperator

aũt ⁊ ppłs romanus plurimum ab
hoſtib⁹ moleſtabať. et recordatus
Placidi ꝗ̃ ſtrennue ꝯtra ipſos ho
ſtes ſepi⁹ dimicaſſet. de eius ſubita
mutatione plurimũ triſtabať. dixe/
xit qꝫ mł'tos milites ꝑ diuerſas mũ
di partes ꝓmittens oĩbus ꝗ̃ eũ in
ueniſſent multos honores ⁊ diuici
as. Duo ãt ex militib⁹ ꝗ̃ aliqñ Pla
cido miniſtrauerũt ad ipſũ vicũ in
quo degebat venerũt. quos Placi
dus de agro veniens ⁊ ꝯſiderans
eos ex inceſſu ꝓtinus recognouit ⁊
veniens in memoriã dignitatis ſue
ꝑturbari cepit ac dicẽ. dñe ſicť iſtos
ꝗ̃ alñ mecũ fuerunt ꝑ̃ter ſpem vidi
ſic da vt aliqñ ꝯiugem meã videre
poſſim Naꝫ de filiȷ̃s ſcio ꝙ a feris
comeſti ſũt. Venit ãt ad eũ vox. d.
Euſtachi qꝛ cito honorẽ tuuꝫ recu
perabis et filios et vxorẽ recipies.
Cũ ergo militib⁹ obuiaſſet. ipſi euꝫ
minime cognouerunt. Cunqꝫ eũ ſa
lutaſſent queſierũt ſi aliquẽ peregri
nũ noĩe Placidũ cuꝫ vxore ⁊ filiȷ̃s
duob⁹ cognoſceret. Jlle ãt ſe neſci
re ꝓfeſſus eſt. Ad p̃ces tñ eius ad
hoſpiciũ diuerterũt. ⁊ Euſtachius
eis ſeruiebat. Et recolens p̃ſtinum
ſtatũ ſuũ lacrimas ꝯtinẽ non pote
rat Egreſſus ãt foras faciẽ lauit ⁊
iteꝝ rediẽs eis ſeruiebat Jlli ꝟo cõ
ſiderãtes ad inuicẽ dicebãt. ꝗ̃ ſilis
eſt hic illi quẽ q̃rimus Et reſpõdẽs
ali⁹ dixit. valde q̃dem ſilis eſt Con
ſiderem⁹ ergo ſi habꝫ ſignũ cicatri
cis in capite qđ ſibi in bello accidit
ipſe eſt. Et reſpicientes ⁊ ſignuꝫ vi
dentes ipſũ eſſe quẽ querebãt. ꝓti
nus cognouerũt. Et incidentes et
oſculãtes eũ de vxore et filiȷ̃s eum

ſciſcitati ſť Qui dixit eiſ ꝙ filiȷ̃ mor
tui eſſent et vxor detenta Vicini ãt
oĩes q̃i ad ſpectaculũ ꝯcurrebãt.
Dũ milites virtutẽ ei⁹ ⁊ gloriam p̃
dicabãt. tunc milites p̃ceptũ impa
toris ei exponũt ⁊ optimis veſtimẽ
tis ipſum induunt. Poſt iter xv. di
erũ ad impatorẽ deuenerũt. qui ei⁹
aduentũ audiens ꝓtin⁹ eidẽ occur
rit et ipſũ videns in oſcula ei⁹ ruit.
narrauit qꝫ oĩbus cũcta ꝗ̃ ſibi per
ordinẽ acciderãt Statimqꝫ ad ma
giſteriũ milicie trahiť ⁊ idem quod
prius officiuꝫ exercere ꝯpelliť Qui
numeratis militib⁹ ⁊ paucos ꝯtra
tot hoſtes eſſe cognoſcẽs iuſſit ty/
rones colligere ꝑ oĩes ciuitates ⁊
vicos Contigit autẽ illã terrã in ꝗ̃
filiȷ̃ educati ſunt deſcribi vt darent
duos tyrones. Vniuerſi aũt ei⁹ lo
ci incole illos duos iuuenes tanꝗ̃
ceteris aptiores magiſtro militum
ꝯſignarũt Videns ꝟo iuuenes ele
gãtes ⁊ morũ honeſtate ꝯpoſitos
cũ ſibi plurimuꝫ placuiſſent inť pri
mos ꝯfines ſuos ordinauit eoſdẽ.
Et ſic ꝓfectus ad bellum ſubiectis
hoſtib⁹ exercitũ ſuuꝫ trib⁹ dieb⁹ in
quodã loco vbi vxor ſua pauꝑ ho
ſpita manebat requieſcẽ fecit Jlli ve
ro duo adoleſcentes in tabernacu
lo matris ſue nutu dei hoſpitati ſť.
neſcientes ꝙ mr̃ ſua eſſet Et ſeden
tes circa meridieꝫ ⁊ mutuo ꝯfabu
lantes exponebant ſibi inuicem de
infantia ſua. mater ꝟo eoꝝ ꝺ ꝯtra
ſedens ꝗ̃ ipſi referebant attentius
audiebat. Dicebat enim maior mi
nori Ego dũ infans eſſem nihil ali
ud recolo niſi ꝙ pater meus magi
ſter militum erat. et mater mea ſpe/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cioſa valde duos qꝫ filios habue
runt .ſ. me ⁊ aliū minorē me qui et
ipſe ſpecioſus valde erat atqꝫ ꝑce
rus Accipiētesqꝫ nos egreſſi ſūt de
domo nocte Ingreſſiqꝫ ſt̄ nauē ne
ſcio quo euntes Cum autē de naui
egrederemur mr̄ neſcio quō in ma
ri relicta eſt Pater vero nr̄ portans
nos duos ⁊ flens pgebat Veniēs
qꝫ ad quēdā fluuiuꝫ trāſiuit cū fr̄e
meo mīore et me ſup ripā dereliqt.
Cuꝫ āt reuerteret̄ vt me acciperet lu
pus veit ⁊ fr̄eꝫ meū rapuit ⁊ añqꝫ
ad me aꝓpinquaret leo de ſilua ex
iens me rapuit et in ſiluā deduxit
Paſtores vero eruerūt me de ore le
onis et ſū nutrit' in illa poſſeſſiōe
in qua ⁊ ipſe ſcis Et nō potui ſcire
q̄d factū ſit de pr̄e meo neqꝫ de iſtā
te Hec audiēs minor cepit flere et
dicere. Per deū vt audio fr̄ tu' ſuꝫ
qm̄ et q̄ me educauerūt h̄ dicebāt
ꝙ de lupo eruim' te Et in āplexus
ruētes oſculabāt̄ ſe inuicē ⁊ fleuer̄t
Audiēs hoc mater eoꝝ cōſiderās
ꝙ euētū ſuū ita ſeriati dixiſſent diu
apud ſe tractauit ſi filij ſui eſſēt. Al
tera aūt die mgr̄m militū adijt di/
cens depcor te dñe vt me ad patri
am meā pduci iubeas . Ego de ter
ra romanorū ſū et pegrina hic ſuꝫ
Et hoc dicens vidit i eo ſigna ma
riti ſui ⁊ eū ꝯgnoſcēs cū ſe iā ꝯtinē
nō poſſet ꝓcidit ante pedes eius ⁊
ait Precor te dñe vt exponas mihi
pſtinam vitam tuam Puto eniꝫ ꝙ
ſis placidus magiſter militū qui a/
lio noīe diceris Euſtachius Queꝫ
placidum ſaluator conuertit. q̄ talē
⁊ talem temptationem ſuſtinuit et
cui vxor que ego ſum in mari abla

ta fuit. que tamē ab omni corrupti
one ſeruata ſum. qui et duos filios
ſcꝫ theoſpitum ⁊ agapitum habu
it Hec audiens Euſtachius ⁊ ipſaꝫ
diligenter conſiderans. vxorem ſu
am recognouit ⁊ lacrimat' pre gau
dio ipſam oſculatus eſt glorificās
deum qui conſolat̄ afflictos Tunc
dixit ei vxor. Dñe vbi ſunt filij nr̄i
Qui ait A feris capti ſūt Et expoſu
it ei quō pdidit illos Et illa Grās
agamus deo Puto enim ꝙ quem/
admoduꝫ donauit deus nobis vt
inueniremus nos inuicem donabit
et etiam recognoſcere filios nr̄os
Et ille. Dixi tibi quia a feris capti
ſunt Et illa Heſterna die ſedens in
orto audiui duos iuuenes ſic et ſic
ſuam infantiam exponentes. credo
ꝙ filij mei ſunt Interroga ergo ab
cis et dicent tibi. Et conuocans
eos euſtachius et audiens ab illis
infanciam ſuam recognouit ꝙ filij
ſui eſſent Et amplectentes eos ipſe
et mater ſup eoꝝ collum plurimuꝫ
fleuerunt et crebrius eos oſculabā
tur. His ergo exercitus plurimum
gaudebat de inuētiōe eoꝝ et de vi
ctoria barbaroꝝ. Cū g° rediēt ꝯti
git iā Traianū obijſſe et ſucceſſiſſe
ei peiorē in ſcelerib' Adrianū Qui
ꝓ victoria obtenta ⁊ inuentione v/
xoris et filioꝝ magnifice eos ſuſce
pit. et magnū ꝯuiuiū pparauit. Al
tera autem die ad templū idolorū
ꝓceſſit vt ibi ſacrificaret pro victo
ria barbarorū. Videns vero qꝛ Eu
ſtachius nec ꝓ inuentione ſuorum
ſacrificare vellet. hortabatur vt ſa
crificium immolaret Cui Euſtachi
us Ego chriſtū deum colo ⁊ illi ſo

li ſacrifico Tunc impatoꝛ ira reple
tus ipſū cuꝫ vxoꝛe ⁊ filijs in arena
ſtatuit⁊ leonē ferocē ad eos dimit
ti fecit. Accurrēs ꝟo leo ⁊ dimiſſo
capite q̄ſi eos adorans ab eis hu/
milit̄ receſſit. Tūc imperatoꝛ bouē
eneum incendi fecit. quoſqꝫ viuos
immitti mādauit. Oꝛātes ergo ſan
cti et ſe dn̄o ꝯmendātes bouem in
trauerunt.⁊ ibideꝫ ſpiritū dn̄o red
diderūt Tertia auteꝫ die de boue
coꝛā imperatoꝛe extracti ita penit⁹
intacti ſūt. ꝙ nec capillos nec quic/
quā coꝝ vapoꝛes incendij aliqua
tenus cōtigerūt. Chꝛiſtiani ꝟo coꝛ
poꝛa coꝝ tulerunt⁊ in loco celeber
rimo recondētes. ibidem oꝛatoꝛiū
ꝯſtruxerunt. Paſſi ſunt āt ſb̄ Adri
ano circa annū dn̄i. c. xx. kal̄ nouē
bris vel ſc̄m quoſdā xij kal̄ octob.

De om̄ibus ſanctis.

Omnium ſanctoꝝ feſtiuitas
quatuoꝛ d̄ cauſis inſtituta
fuiſſe videt̄. Primo ꝓpt̄
cuiuſdā templi dedicationē Scd̄o
ꝓpter omiſſoꝝ ſuppletionē Tertio
ꝓpter negligentiarum expiationeꝫ
Quarto ꝓpter oꝛationū noſtrarū
faciliorē impetrationē Primo igit̄
inſtituta eſt ꝓpter cuiuſdam templi
dedicationē Romani eni cum vni/
uerſo oꝛbi dominarent̄ q̄ddā tem
plū maximuꝫ ꝯſtruxerunt. in cuius
medio idolū ſuū collocātes omniū
ꝓuinciarū ſimulacra ꝑ circuitū ſta
tuerūt reſpicientia rectis vultibus
idolū romanoꝝ Siq̄n aūt aliqua
ꝓuincia rebellabat. ꝯtinuo vt aiūt
arte dyabolica illi⁹ ꝓuincie ſimula
crū idolo Romanoꝛum poſterioꝛa
voluebat. tanq̄m innuens ꝙ ab ei⁹
dominio receſſiſſꝫ Conciti ergo ro
mani ad illā ꝓuinciam copioſū ex
ercitū deſtinabant et ipſam ſuo do
minio ſubiugabant Verū nō ſuffe
cit romanis ꝙ omniū ꝓuinciarū ſi
mulacra haberēt quin poſtea fere
ſingulis dijs templa ſingula ꝯſtru/
xerunt tanq̄ꝫ qui cunctarū ciuitatū
et ꝓuinciarū victoꝛes et dn̄os effe
ciſſent. Sed q̄a oīa idola templum
ibi habere nō poterant ad maioꝛē
ſue veſanie oſtentationē vnuꝫ tem/
plum ceteris mirabili⁹ et ſb̄limius
in honoꝛē deoꝝ omniuꝫ erexerunt
et pātheon quod ſonat toti dijs vo
cauerunt. A pan q̄d eſt totū ⁊ the
os deus Pontifices enim idoloꝝ
ad maioꝛē populi deceptionem fin
xerunt ꝙ ſibi a cybele quā omniuꝫ
deoꝝ matrē vocabant. fuerit impe
ratum. vt ſi de om̄ibus gentilibus
vellēt victoꝛiam obtinere dijs ſuis
templum magnū fabꝛicarent Fun
damentuꝫ ergo ipſius templi ſperi
cuꝫ iacit̄. vt ex ipſa foꝛma deoꝛum
eternitas demonſtraret̄ Sed qꝛ la
titudo teſtudinis inſuſtentabilis vi
debat̄ cū ſupꝛa terrā aliq̄ntuluꝫ ꝓ
ceſſiſſet in edificio totū intus terra
replebant ſimul vt dicit̄ cū terra de
narios iacientes. ⁊ ſic quouſqꝫ pꝛe
dictū templū eſt mirabilit̄ ꝯſumma
tum ꝓceſſerunt Tunc data licentia
vt quicunqꝫ terrā aſpoꝛtare vellet
tota quā in terra inueniſſꝫ pecunia
ſua eſſet Feſtine turba pꝛoperat ⁊
templū cito euacuat. Deniqꝫ roma
ni pinnam eneam et deauratam fa
bꝛicant et in ſummitate collocant.
Aiunt autē ꝙ in hac omnes ꝓuin
cie mirabiliter ſculpte erant Ita vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf